

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.181/2022/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év december hó 6. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.504/2021/18. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott és Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. május 13. napján kihirdetett 31.B.504/2021/18. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés elfogadásának büntetében, valamint a Btk. 299. § (1) bekezdésére figyelemmel a Btk. 299. § (3) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében. Ezért őt – halmazati büntetésül – 1 év 6 hónapi szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, és 3 évre a pénzügyi szolgáltatás körébe tartozó foglalkozás gyakorlásától eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést annak utólagos végrehajtása esetén börtön fokozatban kell végrehajtani. Rendelkezett arról is, hogy az I.r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000,- forintban állapította meg. Meghatározta, hogy az így kiszabott 1.000.000,- forint pénzbüntetést – meg nem fizetése esetén – 200 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 298. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Btk. 298. § (2) bekezdésébe ütköző befolyás vásárlásának vétségében.

[3] Ezért őt megrovásban részesítette.

[4] Az ítélet kihirdetését követően az ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére 3 munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül az I.r. és II.r. vádlottak terhére súlyosításért, az I.r. vádlott esetében hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása végett, míg a II.r. vádlott tekintetében súlyosabb intézkedés, nevezetesen próbára bocsátás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] Az I.r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért, míg védője a vesztegetés elfogadásának büntette vonatkozásában felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[6] A II.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.367/2022/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással, az I.r. vádlott terhére a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének próbaideje tartamának felemelése, míg a II.r. vádlott terhére a vele szemben alkalmazott megrovás helyett próbára bocsátás intézkedés alkalmazása érdekében tartotta fenn. Utalt arra, hogy a másodfokú felülbírálat az I.r. vádlottat érintően teljes körű, míg a II.r. vádlott vonatkozásában korlátozott. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben rögzített tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék az indokolási kötelezettségének is eleget tett. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket mindkét vádlott vonatkozásában feltárta és értékelte. Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint az I.r. vádlott esetében az enyhítő körülményekre figyelemmel törvényes lehetőség volt a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a felfüggesztésére, azonban a elsősorban a generális prevenció érdekében szükséges a megállapított próbaidő tartamának maximális mértékben történő emelése. Ezen túlmenően álláspontja szerint a törvényszék helytállóan ítélte meg, hogy a II.r. vádlottat érintően a büntetési célok eléréséhez büntetés helyett intézkedés alkalmazása is elegendő, azonban a korrupciós bűncselekményt elkövető II.r. vádlottal szemben alkalmazott megrovás súlytalan, próbára bocsátás intézkedés alkalmazása szükséges. Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet az átiratban kifejtetteknek megfelelően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg.

[8] Az I.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában mind az I.r. vádlott vesztegetés büntette miatt emelt vád alóli felmentésére, mind pedig a másodlagosan előterjesztett, a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. Érvelése szerint – anélkül, hogy a törvényszék mérlegelő tevékenységét kívánta volna támadni – az ítélet a Be. 591. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okokban szenved, mivel iratellenes megállapításokat és helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz, ami azonban a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Kifejtette, hogy a tényállásnak az ítélet 3. oldalán 1-el jelölt részét annyiban kell módosítani, hogy nem került sor arra, hogy Terheltl a munkaviszonya időtartama alatt, 2017. szeptember 3. napját megelőző időszakban pénzt kért volna a II.r. vádlottól az ügye kedvezőbb elbírálásának elősegítésére. Mivel az I.r. vádlott az eljárás során

mindvégig tagadta, hogy a munkaviszonya fennállása alatt bármikor pénzt kért volna a II.r. vádlottól az ügye intézésével kapcsolatosan, a II.r. vádlottnak pedig e körben ellentmondó vallomásai állnak rendelkezésre, sőt, a 2022. március 9-i tárgyalási jegyzőkönyv szerint több helyen az I.r. vádlottal egyező előadást tett, az I.r. vádlott bűnösségére megalapozottan nem lehet következtetni. Utalt arra is, hogy az ítélet 5. oldalának 5. pontjában írt üzenetváltásra 2019-ben került sor, azt pedig, hogy Terhelt² két évvel az I.r. vádlott munkaviszonyának megszűnése után mit írt az I.r. vádlottnak, fenntartással kell kezelni. Összességében úgy foglalt állást, hogy amennyiben az I.r. vádlott bűnössége csak a befolyással üzérkedés büntetében állapítható meg, úgy már emiatt is indokolt a kiszabott büntetés enyhítése, ennek keretében a foglalkozástól eltiltás alkalmazásának mellőzése, mivel a befolyással üzérkedés esetén nem játszott szerepet az I.r. vádlott pénzügyi szolgáltatás körébe tartozó foglalkozása.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az ügyész, valamint az I.r. vádlott és a védője által bejelentett fellebbezések folytán a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. A védelmi fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat az I.r. vádlott esetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű, míg a II.r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott, tekintettel arra, hogy a II.r. vádlott esetében az ügyész a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentette be, a vádlott és védője nem fellebbezett.

[10] A felülbírálat ezért az ő esetében kizárólag a vele szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a II.r. vádlott esetében nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[11] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el.

[12] A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során betartotta a Be. LXXVI. és LXXVII. fejezetében rögzített perrendi szabályokat. Helyesen járt el, amikor tekintettel arra, hogy a 2022. március 9. napján tartott előkészítő ülésen a teljes körűen fogatosított törvényes figyelmeztetést követően a vádlottak nem ismerték el a bűnösségüket, és a tárgyaláshoz való jogukról nem mondtak le, a vádról egységesen, tárgyaláson határozott, melyet – mivel a megtartásának törvényi akadálya nem volt – a Be. 505. § (4) bekezdése alapján nyomban megtartott.

[13] A törvényszék a vádlottak és tanú³, valamint tanú¹ tanúk kihallgatását megelőzően törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott és az okirati bizonyítékokat is

megfelelő formában tette a bizonyítás anyagává. Egyebekben a jogosultak sem hivatkoztak az érdemi döntés meghozatalát lényegesen befolyásoló, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértésre.

[14] Az elsőfokú bíróság a tényállást az I.r. vádlott esetében mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta.

[15] Terhelt1 I.r. vádlott a terhére rótt bűncselekmények közül a befolyással üzérkedés büntettének elkövetését mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson beismerte, bűnösségével együtt azzal, hogy a cselekménnyel kapcsolatban érdemi védekezést nem terjesztett elő, a cselekmény motívumaként aktuálisan rossz élethelyzetére hivatkozott. A vesztegetés büntettének elkövetését azonban tagadta és állította, hogy az ügyintézésével kapcsolatosan sem a maga, sem más részére nem kért pénzt. Terhelt2 II.r. vádlott előadta, hogy az I.r. vádlott ügyintézése során szóba került egy 400.000,- forintos összeg, de meggyőződése volt, hogy az a hivatalos eljárás költségként merült fel.

[16] A törvényszék a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is a szükséges mértékben eleget tett.

[17] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék az I.r. vádlotti védekezés ellenőrzésére és a tényállás tisztázása érdekében lefolytatott bizonyítási eljárást követően nem tévedett, amikor a tényállást cég2 feljelentése, Terhelt1 I.r. vádlott munkaszerződése, munkaköri leírása és az Etikai Kódex, a befolyással üzérkedés tekintetében Terhelt1 I.r. vádlott beismerő vallomása, míg a vesztegetés tekintetében az I.r. vádlott tagadásával szemben Terhelt2 I.r. vádlottat terhelő vallomása és a köztük létrejött üzenetváltások alapján állapította meg. Ennek kellő indokát adta, mint ahogyan a két vádlott közötti üzenetváltások tartalmának elemzésekor tényből tényre helyesen, a logika szabályainak megfelelő következtetést vont le az I.r. vádlott bűnösségét illetően.

[18] Az elsőfokú bíróság az ítélete 4. oldal hatodik bekezdésétől az 5. oldal utolsó előtti bekezdéséig ismertette és értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Nem tévedett, amikor ítélete 2. oldal hetedik bekezdésétől a 4. oldal ötödik bekezdéséig – mérlegeléssel – terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg az I.r. vádlott vonatkozásában.

[19] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által az I.r. vádlott tekintetében rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, ezért azt a felülbírálat alapjául elfogadta, míg a II.r. vádlott esetében a korlátozott felülbírálatra tekintettel a tényállás megalapozottságát nem vizsgálta.

[20] Az I.r. vádlottnak és védőjének az I.r. vádlott részbeni felmentése érdekében bejelentett fellebbezése nem alapos.

[21] A Be. 591.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[22] Az I.r. vádlott és védője a fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, bizonyítási indítványt sem terjesztett elő, a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül az I.r. vádlott – részbeni- felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[23] Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, az ő feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[24] Az ítéltábla álláspontja szerint e kötelezettségének a törvényszék hiánytalanul eleget tett: magyarázatot adott arra, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette, a bizonyítékok értékelése során a logika szabályait megtartotta, tényből tényre logikai hiba nélkül vont le helyes következtetést.

[25] Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére és a terhére, valamint a II.r. vádlott terhére rótt cselekményt is törvényesen minősítette. Helyesen – a váddal egyezően – foglalt állást akként a törvényszék, hogy mivel az I.r. vádlott, mint jogi előadó a követeléskezeléssel összefüggésben előkészítő feladatok elvégzésére volt jogosult a munkaköri leírása alapján, a követelés lezárására döntési jogkörrel nem rendelkezett, így a büntetőjogi felelőssége csak a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő vesztegetés elfogadása büntetettében, tehát a cselekmény alapesetében állapítható meg a Btk. 299. § (1) bekezdésére figyelemmel a Btk. 299. § (3) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette mellett.

[26] Az I.r. vádlott és védőjének az enyhítésre, míg az ügyészség mindkét vádlott esetében a súlyosítására irányuló fellebbezése nem alapos.

[27] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő körülményeket és helytállóan utalt a súlyosító körülményekre is. Nem tévedett, amikor súlyosító körülményként értékelte mindkét vádlott terhére a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságát, amely körülményt a ítéltábla ügyforgalmi adatai is messzemenően alátámasztanak. Okkal értékelte az I.r. vádlott terhére azt is, hogy a korrupciós bűncselekményeket az elkövetési magatartások közül a legsúlyosabbal, mégpedig a jogtalan előny kérésével valósította meg.

[28] A büntetés kiszabási gyakorlatnak megfelelően értékelte a vádlottak javára a büntetlen előéletüket, a II.r. vádlott esetében azt, hogy három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, valamint a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását. Helyesen járt el, a mikor mindkét vádlott javára értékelte a vádemelésig eltelt mintegy három éves időmúlást, amit a bizonyítás nehézsége és a tényállás egyszerűsége az ítéltábla álláspontja szerint sem indokolt.

[29] A fellebbviteli bíróság a II.r. vádlott vonatkozásában utal a Btk. 298. § (4) bekezdésében rögzítettekre is, mely szerint a büntetés korlátlatul enyhíthető – különös méltánylást érdemlő esetben mellőzhető, a Btk. 298. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott bűncselekmény elkövetőjével szemben, ha a bűncselekményt, mielőtt az a hatóság tudomására jutott volna, a hatóságnak bejelenti, és az elköveté körülményeit feltárja.

[30] Jelen esetben a rögzített tényállás szerint (ítélet 4. oldal ötödik bekezdés) Terhelt2 egy baráti beszélgetés során elmesélte a vele történeteket egy olyan ismerősének, akinek a húga cég2-nek a csoportvezetője, az ismerős pedig összeismertette terhelt2t a húgával, aki ezek után szólt a bankbiztonságnak, aki a vádlott meghallgatása után feljelentést is tettek.

[31] Az I.r. vádlottat két, három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény elkövetésében találta bűnösnek a törvényszék, vagyis a büntetés kiszabása során irányadó középérték – figyelemmel a halmazati büntetés kiszabásának a Btk. 81. § (3) bekezdésében írt szabályaira, valamint a Btk. 36. §-ban rögzített generális minimumra is - a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján 2 év 4 hónap 15 nap. A II.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt a törvény 2 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

[32] A hivatkozott bűnösségi körülmények alapján megalapozottan járt el a törvényszék, amikor az I.r. vádlottal szemben a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja, illetve a Btk. 36. § alapján szabadságvesztés büntetést szabott ki, melynek végrehajtását az ítéltábla álláspontja szerint – az ügyességgel is egyetértve - indokoltan függesztette fel a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság emellett úgy ítélte meg, hogy a próbaidő 3 évben meghatározott tartama elégséges a büntetési célok eléréséhez, annak emelésére az ítéltábla nem látott indokot.

[33] Az ítélezési gyakorlatnak megfelelően járt el a törvényszék, amikor vizsgálta az előzetes mentesítés alkalmazásának lehetőségét, a nemleges állásfoglalásával a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. A jogi végzettséggel rendelkező és korrupciós bűncselekményt elkövető I.r. vádlott esetében ugyanis nem áll fenn az előzetes mentesítésnek a Btk. 102. § (1) bekezdésében írt törvényi feltétele, nevezetesen az arra való érdemesség.

[34] Nem tévedett a törvényszék akkor sem, amikor a foglalkozása szabályainak felhasználásával bűncselekményt szándékosan elkövető I.r. vádlottat a Btk. 52. § (1) bekezdés – a másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen – b) pontja, valamint a Btk. 53. §-a alapján 3 évre eltiltotta a pénzügyi szolgáltatás körébe tartozó foglalkozás gyakorlásától, ezen büntetés alkalmazásának mellőzésére az ítéltábla sem látott jogi indokot. Emellett a törvényszék által kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyához, míg egy napi tétel összege a vádlott vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz megfelelően igazodik, e büntetés kiszabását egyebekben konkrétan nem kifogásolta az I.r. védő sem a fellebbezése indokolásában.

[35] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint továbbá a Btk. 79. §-ban rögzített büntetési célok eléréséhez a II.r. vádlott esetében – figyelemmel a már hivatkozott, a Btk. 298. § (4) bekezdésében írtakra – megalapozottan döntött úgy a törvényszék, hogy szükségtelen büntetés kiszabása, az mellőzhető. A három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodó, büntetlen előéletű, a cselekménynek a hatóság tudomására jutásához hozzájáruló, az elkövetés körülményeit feltáró II.r. vádlott tekintetében törvényesen és indokoltan alkalmazta a törvényszék a Btk. 64. §-ban rögzített megrovás intézkedést. Ez elégséges súlyú joghátrány az ítéltábla álláspontja szerint is ahhoz, hogy a II.r. vádlott a jövőben jogkövető magatartást tanúsítson. A megrovásnál súlyosabb intézkedés, nevezetesen a Btk. 65. § (1) bekezdésében írt próbára bocsátás alkalmazása az ítéltábla álláspontja szerint jelen esetben nem indokolt.

[36] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

Budapest, 2022. év december hó 6. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k., előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k., bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.504/2021/18. számú ítélete Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak tekintetében 2022. év december hó 6. napján jogerős.

Budapest, 2022. év december hó 6. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke